הרחיבה שאול נפשה וֹפַעַרָהְ פִיהַ לבלי חוֹק

<u>יוחנן *לא ניחא למרייהו דאמרת להו הכי</u>

אמר <u>ר"ל</u> למי שמשייר אפי הוק אחד

דנהות

תית הלכה יב סמג רמו סעיף כח:

בל נול לישל אחר אחאינו ונייוטאן אזיצ

כולה: חזיים · רב לרב כהכל: דקם חיים רישים · חופף ראטו ששין יג מוש"ע יד סיי אתכם לי לעם" וכתיב בתריה והבאתי שנים מם' רבות. שלח נשתיירו מס' רבוא שילאו ממלרים אלא ב' אנשים גזרה לא בפחות מכ' ולא ביותר מס' [נע"י לימא]

יהושע וכלב כדאמרינן בבבא בתרא בפ' יש נוחלין (דף קכחי) לא נגורה במדבר לא אחשוב לא פחות מבן כ' שנה ויותר מס': אף יליאתן ממלרים שנים מם' רבות - שמכל ס' רבות שהיו במצרים לא נשתייר מהם אלא שנים בלבד ואותם שנים של ס' רבוא עלו [לם' רבואות, שילאו אחד מס' רבוא שהיו בהס) והשאר מתו כולם בשלשת ימי אפילה שלא יהיו מלרים רואין במפלחן של ישראל: וכן לימום המשיח - שלא ישארו מכל ס' רבוא אלא ב': וענתה שמה כימי געוריה וכיום עלוחה מארץ מלרים • עניים ושפלים יהיו כימי עלותה מארץ מלרים : מעלו בבנין · היו בונין אותם במקום לבנים: ועל דבר זה נענש **משה רבנו** · שכשראה שנעשה לישראל

כך התחיל להתרעם וְלַהְרָהֶרְ לפני → הקב"ה אמר משה לפני הקב"ה ומאז בחתי: א"ל חבל על דחבדין ולא משחכחין - הפסד גדול יש על גדולים שאבדו ואיני יכול למצוא חסידים אח<u>רים</u> כמותם שאין אתה כאברהם וילח<u>ק</u> ויעקב שלא הרהרו אחרי → מדותי: אל שדי - שאמרתי לו "אני אל שדי פרה ורבה וגו'"(בראשית לה) "אני אל שדי התהלך לפני והיה תמים" (בס יז) והייתי מבטיחו שכל א"י לו ולבניו ולא אמרו"מה שמך" כמו שעשית אתה: בתחלה אמרת לי טעטית ותום: בסחנם חמרת ני דת ישרא פרהיר מס שמך י ועכשיו הרהרת על דן אנומי של הקבינ מדותי ואמרת "הצל לא הצלח את

עמך": לנפום אבלו - כמו"[ויטע] אהלי אפדט"(דניא! יא) ולשון נטיעה שייך באהל: עסה סראה · הפעם תַרָאה נפלאות שאני עושה להם : 11 G מה כאה על איזה מדה (אחת) י של ז"ג [מדות] ראה והשתחוה: אמם ראם - במדותיו שנקרא אמת ונתיירא אם נתחייבו כלייה אם ו הוא דן אומן בדין גמור ומיהב והתפלל עליהם שלא יהא דן אותן לפי מעשיהם: ה"ג תניא כמ"ד ארך אפים ראה דתניא כשעלה משה למרום וכול* אמר לו רשעים יאבדו ולא יהיה לך ארך אפים עליהם: אמר נו · הקב"ה לא כך אמרת י "ארך אפים ללדיקים ולא לרשעים":

ארק אפית אפילו

אטה כטווה סה

4 <u>411</u>

MEK) 12 /100 AM

בסיונות שריו לאקות

ולא הנהנו אחר אלנוניו

<u>מאי אמן</u> . כשטוטין של כל ברכה וברכה אמן היאך משמע קבלת . **ולקחסי אחד מטיר** . בשביל חסיד אחד שבעיר אקח את כל העיר לד * מיי סיג מהלי יראת שמייר של מלך נאמן - בנוטריקון שמאמין עליו הקב"ה: למי כולה: חויים - רב לרב כהנא: דקא חייף רישים - חופף ראשו שמשייר של מללו חק אחד - מלשמרו נידון "בניהנס: לא ניחא ליס ומעדן בעצמו בשעה שהיה לו ללמוד חורה: לא חמלא בארן החיים -לפרייהו אין הקב"ה רולה שחהא דן אח ישראל כל כך לכף חובה: משמט שמקלנו לא תבוא לטוה"ב : נאפר · בפרשת וארא "לקחחי

> שב' חלקים של כל העולם יהיו " אנו משלשין שמנת נפרדו כל העולם

אלא אפי' לא למד אלא חוק אחד [א] (שנאמר) ושלישי של שם הוא ארפכשד כדכתיב ינרים להיד בכל הארץ נאם ה' פי שנים בה 🌣 שנה בהנך נמי ששים רבוא שנמט יתפפי על סט און ותפפטר לוד לי יברתו (ויגועו והשלישית יותר בה"אמר ר"ל" שלישי של שם א"ל רבי יוחנן לא ניחא <u>למרייהו דאמרת להו הכי</u> אלא אפי שלישי נם׳ ממנו ושלישי של חרפכשד שהוחיימים של נח פשאנבי בעלתי בכם ולקחתי אתכם 🗞

אחר מעיר ושנים ממשפחה" אמר <u>ר"ל</u> דברים ככתבן א"ל ר' יוחנן לא ניחא ליה למרייהו ראמרת להו הכי אלא אחר" מעיר מוכה כל העיר כולה,ושנים ממשפחה מוכין כל המשפחה כולה, יתיב רב"כהנא קמיה דרב ויתיב וקאמר: דברים ככתבן א"ל <u>רב</u> לא ניחא ליה למרייהו דאמרת להו הבי אלא אחר מעיר מוכה כל העיר, ושנים ממשפחה מוכין כל המשפחה, חווייה' דהוה קא "חייף מיני רישיה וסליק ויתיב קמיה דרב א"ל °ולא תַּמְצֵא בארץ החיים",א"ל מילט קא לייטת לי א"ל קרא קאמינא לא "תמצא תורה במי שמחיה עצמו עליה תניא רבי סימאי אומר "ולקחתי אתכם לי לעם" ונאמר

והבאתי אתכם" מקיש יציאתן ממצרים לביאתן לארץ מה ביאתן לארץ שנים מסי ריבוא אף יציאתן ממצרים שנים מס' ריבוא יישיאמר רבא וכן לימות המשיח שנא' °וְעַנְּתָה שַׁמַה כִימִי געוריה וכיום עלותה מארץ מצרים" תניא אמר ר' אלעזר ברבי יוסי פעם אחת נכנסתי לאלכסנדריא של מצרים מצאתי זכן אחד ואמר לי בא ואראך מה עשו אבותי לאבותיך מהם מבעו בים מהם הרגו בחרב ,מהם משעכו בבנין",ועל דבר זה שייוינענש משה רבינו שנא' °ומאו באתי אל

פרעה לדַבָּר בִשְּבֶּר הַבַּע לעם הזה" אמר לו הקב"ה:חבל על דאבדין ולא משתכחין הרי כמה פעמים נגליתי על אברהם יצחק ויעקב באל שדי ולא הרהרו על מדותי ולא אמרו לשם, יוָמֵר הייט שלישית מישראל מה שמך אמרתי לאברהם °קום התהלך בארץ לארכה ולרחבה כי לך אתננה" *בּקשׁ מקום לקבור את שרה ולא מצא ער שקנה בד' מאות שקל כסף ולא הרהר על מדותי

י<u>אפרתי ליצחכ</u> "גור בארץ הזאת ואהיה עִמְרָ וַאַבָרֵכֶךְ בקשו עבדיו מִים לשתות ולא מצאו עד שעשו מריבה שנאמר °ויריבו רועי גרר עם רועי יצחק לאמר לנו המים" ולא

הרהר אחר כורותי <u>אפרתי לישקב</u> "הארץ אשר אתה שוכב עליה לך אתננה" ביקש מקום לנמוע אהלו ולא מצא ער שקנה במאה קשימה,ולא הרהר אחר מדותי ולא אמרו לי מה שמך ואתה אמרת לי "מה שמך" בתחלה ועכשיו אתה אומר לי

יוהצל לא הצלת את עכן" (עתה תראה (את) אשר אעשה לפרעה במלחמת פרעה אתה רואה ואי בייני או בייני אתה רואה ואי בייני אתה רואה משה'רי חנינא בן בייני בייני אתה רואה משה'רי חנינא בן בייני בייני אתה רואה משה'רי חנינא בן בייני בייני אמר: אַרָּךְ אָפִים ראה ורבנן אמרי אָרַךְ אָפִים ראה ורבנן אמרי אַרַּהְ ראה , תניא במ"ר אבים ראה בתניא בשְּעָלה משה למרום בייני מוסי מיונין נכ. מצאו להקב"ה שיושב וכוחב ארך אפים אמר לפניו רבונו של עולם *אַרְרָ אִפִּים לצדיקים, אמר לו אף לרשעים ומוסי ניף מי מיונין נכ. אול רשעים יאברו, א"ל השתא חזית מאי דמבעי לך כשחמאו ישראל אמר לו לא כך אמרת לי ארך אפים לצדיקים, ומיי ניף מיונין מיינין מיינים וארך אפים לצדיקים, ומיינין מיינים וארד אמר לו לא כך אמרת לי ארך אפים לצדיקים, ומיינים מיינים מיינים בעיל להיכות מיינים בעיל להיכות מיינים בעיל להיכות מיינים בעיל להיה מיינים בעיל להיכות מיינים בערת מיינים בערת מיינים בערת מיינים בערת מיינים בערת מיינים בעיל להיכות מיינים בעיל מיינים בערת מיינ

סי שנים בק יכרסו י ויגועו והשלישית תורה אור [פנת קים:] - יותר בה בלמבר ר"ל שלישי של שם יושים במור אבון א"ר חנינא אמל במלך בנאמן פלבף לחכם חל החרן: מה ביחתם לחרן לב בניות יותר בה ביותר מה ביחת ביותר ביותר אותר ביותר ביותר אותר ביותר ביות נכרתים וחלק ג' יומר בה ואיזה [ציל אמר לו חלק שלישי כל שלישיות שיש לשלש

וג' בנים היו לו הרי שליש בניו שם וארם"ומסתמא בזרעו של ארפכשד יהיה שארית הואיל וישראל יולאים שנחמרי נמחק: שלישי של שם שהוא שלישי של נח

יוותר וכל העולם יכרת ולדברי ר"ל נמצאו ישראל מתמעטין ביותר שמארפכשד יצאו ישראל כדכתיב בפ' נח ארפכשר הוליד את שלח ושלח הוליד את עבר ועבר הוליד את פלג עד אברהם וכשאתה מחלק לג' חלקים זרעו של ארפכשד כגון בני ישראל וישמעאל שהן בני אברהם ובני לוט ובני הרן וכן שאר האומות שיצאו ממט לג' חלקים שמא ישראל יהיו מרובין וקרובין להיות כנגד כולם ולא יגיעו כל זרע ארפכשד להיות פי שנים אח"כ ישראל משלימין רובן או חליין וכמלאו ישראל מחמעטין בתוך פי שנים: לא ניחא ליסשמות ובאכור למרייהו · להקב"ה שאתה ממעט

> אותו כל כך אלא אפילו שלישי של נח כלומר מכל בני נח דהיינו מכל העולם כולו יותר השליש ומסתמא אותו חלק הג" שישראל בו יהיה שארית ואם אין ישראל מרובין כל כך להיות צ אחד מג' שבעולם יהיו הגרים וחסידי עובדי כוכבים להשלים לשליש ואם הם מרובין להיות יותר מחלק השלישית יתמעטו קלת ומ"מ לרבי יוחנן אין ישראל מחמעטין כל כך כמו לדברי ר"ש בן לקיש מ"ר ב"ל"ח שלישי של שם "והשלישית" משמע שלי שליש לכך נאמר "שלישית שלישית של

שלישי לשם וכחיב ובני שם עילם ואשור וארפֿכשד וישראל מארפכשד הוו ,ושלישית מארפכשד שהוא שלישי י בין יבייני בין בינ מון אלת שלישי שלישי של כח כלומר כולו "ב חַלְרַפְּבַבֶּדְ וַנַחָר בה שהוות שלישי שלישי

של נח דַשָּם הַיהַ בַן שַׁלֵישַי של נח דכתיב (נראשית י) ובני נח שם חם דברים ככסבן - שלא ימלטו אלא

ויפת וארפכשד שלישי לשם ועיקר 🤁 אחד מעיר ושנים ממשפחה : שם ולקחתי

היש מינים "איכנים

* בל נפכוונה ל:

* ולא בן בראטון של מח לחרות שכוא מוזכר בשנים על בי הנה לבי מצויק על בי הנה לעיל סל בי בי הנה לעיל מל בי הנה צום אוצבר ראיון שלון בברים בטיפים היירו איזים אים בים